

mod sambeskatning. Det vil jeg gerne have et svar på.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Nu skal jeg ikke gå ind i en nærmere vurdering af konkrete selskaber. Jeg vil bare sige, at det, der er tale om med det her lovforslag, er, at vi sikrer præcis det samme, som § 46 gjorde eller skulle have gjort – hverken mere eller mindre.

Det er klart, at hvis et selskab bringes i en anden situation, hvis det altså køber et kollektivt selskab, så kan der være andre forhold, der gør sig gældende. Det skal jeg ikke kunne sige. Men det, der er det afgørende her, er at fastslå, at vi sikrer det, som § 46 skulle have sikret – hverken mere eller mindre. Alt andet ville være en stramning.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Vi stillede jo spørgsmålet om konsekvensen af fusioner, og så stiller fru Anne Grete Holmsgaard et helt konkret spørgsmål og unægtelig et temmelig centralt spørgsmål, hvorefter ministeren siger, at det kan han ikke tage stilling til, at det kan han ikke besvare.

Så kan ministeren da ikke fortænke os i, at der breder sig en stigende – jeg havde nær sagt – skepsis over for, om det skattehul, ministeren påstår han nu har lukket, rent faktisk også er lukket.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 104 stemmer (V, S, DF, KF, SF, RV og KD) mod 1 (EL).

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Tredje behandling af lovforslag nr. L 216: Forslag til lov om CO₂-kvoter.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 31/3 2004. Første behandling 22/4 2004. Betænkning 26/5 2004. Anden behandling 1/6 2004. Tillægsbetænkning 2/6 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kl. 11.05

Forhandling

Svend Auken (S):

Jeg må sige, at jeg var glad for, at statsministeren, da han var på besøg i Det Hvide Hus, som en af de sager, han kritisk rejste over for De Forenede Staters præsident, rejste spørgsmålet om Kyotoprotokollen og den manglende amerikanske ratifikation af Kyotoprotokollen. Statsministeren fremhævede med rette, at det er et meget stort problem.

Nu er det sådan, at der mellem regering og opposition består enighed om, at Danmark skal opfylde sine forpligtelser, som er 21 pct. i forhold til udledningsniveauet af klimagasser i 1990. Det, der imidlertid er problemet, er, at under den nuværende regering bevæger vi os længere og længere væk fra opfyldelsen af det mål.

Vi har fået at vide i et svar efter at have presset i flere måneder, at regeringen intet – intet! – har gjort nationalt for at opfylde målsætningen. Man henviser til, at det, der skal bære det hele, er det forslag, vi behandler nu, altså kvoteforslaget. Vores klimastrategi er det kvoteforslag, vi ser på her i dag.

Det virker ejendommeligt, at den minister, der er ansvarlig for hele klimapolitikken, og for hvem det her er det eneste punkt, der sigter mod opfyldelsen af de meget store forpligtelser, Danmark har påtaget sig, end ikke har tid til at være til stede her i salen og diskutere klimapolitikken, for det er en meget alvorlig sag.

Hvad er det, der sker? Vi skulle bevæge os ned mod 21 pct.s reduktion, vi stiger. Vi har stigende udledninger. Kvoteforslaget her lægger op til, at i de kommende år skal man ikke reducere, der skal man øge udslippet af CO₂ i forhold til 1990 og i forhold til den referenceperiode, man har stillet op.

Det vil sige, at når vi når frem til 2008, hvor vi skal opfylde vores forpligtelser, så er vi i stedet for at være nede omkring de 21 pct. oppe på en massiv overskridelse. Vi kigger ned i en afgrund. Man kan tage det som et sikkert tegn på, at økonomi- og erhvervsministeren, miljøministeren osv. ikke regner med at have regeringsansvar på det tidspunkt.

Det er virkelig noget, man sender videre til kommende regeringer, og ja, man kunne jo sådan lidt mere folkeligt sige kommende generationer. Man sender simpelt hen regningen videre. Der er intet i det her forslag, som gør det sandsynligt, at vi uden dramatiske tiltag vil opfylde vores klimaforpligtelser i 2008-2012.

Hvad der er endnu værre er, at hvis vi er inde i en stigende tendens, så vil de efterfølgende budgetperioder, hvor vores udslip skal yderligere ned, blive en endnu vanskeligere udfordring at klare.

Kommissionen har løftet alle de advarende pegefingre over for den nuværende regering og har sagt, at det her ikke går, at det klart er i modstrid med vores forpligtelser med hensyn til, at vi allerede i 2005 skulle udvise en virkelig seriøs dokumentation for, at vi bevægede os i den rigtige retning.

Efter Det Europæiske Miljøagenturs vurderinger er det sådan, at Danmark er længst fra at opfylde sine forpligtelser. Det går hurtigt den forkerte vej. Det eneste, regeringen har, er dette forslag her, som i øvrigt er en EU-ordning, hvor man har lagt sig på en løsning, som ikke bringer os nærmere opfyldelsen af Kyoto.

Jeg var enig med vores nuværende statsminister, da han kritiserede præsident Bush for ikke at gøre noget på det her punkt, men han ville jo unægtelig have stået stærkere, hvis han havde gjort noget i sit eget land, hvis hans miljøminister bare havde orket at være til stede her i salen i dag, hvor vi skal diskutere klimapolitikken.

Den sidste gåde, som jeg vil berøre her ved tredjebehandlingen, er gåden omkring vedvarende energi. Vi roste for et øjeblik siden regeringen for, at man nu var gået i gang med udbygning af vedvarende energi. Derfor kan det undre, at man ikke vil indregne det i opfyldelsen af sin Kyotomålsætning. Men der har man fundet på et greb, der går ud på, at vedvarende energi bare bliver lagt oven i eksporten, sådan at det ikke fører til reduktioner og dermed opfyldelse af vores klimamålsætning.

Det siger sig selv, at her har vi med et af de områder at gøre, hvor afstanden mellem den nu-

værende regerings politik, den tidligere regerings politik og det kommende folketingsflertals politik overhovedet er den størst tænkelige. Det ærgrer mig, at vi ikke på dette punkt, når vores udgangspunkt er fælles, nemlig at klimaproblemerne er enorme, at vores Kyotomålsætninger skal opfyldes, så gør det.

Kl. 11.10

Økonomi- og erhvervsministeren siger hele tiden, at vi også skal tænke på job, arbejdspladser, men vores synspunkt er, at det netop er ved at føre en fremsynet, langsigtet klimapolitik, at man tænker på fremtidens arbejdspladser. Over 20.000 mennesker er i dag beskæftiget i den danske vindindustri, en eksportværdi, der vel nærmer sig 30 mia. kr. Halvdelen af den teknologi, der opstilles på verdensplan, er dansk fabrikat. Det er netop ved satsningen på nye energikilder, energieffektivitet, alternativ til olie, alternativ til kul, den måde, man fremsynet og langsigtet bygger en erhvervsstrategi op på, der virkelig er basis for nye job.

Havde vi ikke lavet den aftale, der blev rummet i lovforslag nr. L 236 B, som Folketinget har vedtaget for et øjeblik siden, så ville den danske vindindustri have været i enorme vanskeligheder. Man kan sagtens forene synspunktet om en langsigtet, fremsynet miljøpolitik og en langsigtet, fremsynet energipolitik, nye arbejdspladser, konkurrenceevne osv.

Men den nuværende regering stikker på det her punkt ligesom strudsen hovedet i busken og siger: Vi håber i regeringen, at vi er væk, når regningen skal betales.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Fru Aase D. Madsen som ordfører.

Aase D. Madsen (DF):

Dansk Folkeparti har i sit betækningsbidrag angivet, at vi vil redegøre for partiets stillingtagen til lovforslaget om CO₂-kvoter ved tredjebehandlingen.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at det for Dansk Folkeparti har været vigtigt, at omkostningerne i forbindelse med de meget store reduktionskrav, som Danmark har påtaget sig, ikke måtte resultere i drastiske negative følgevirkninger for den danske samfundsøkonomi i prøveperioden 2005-2007.

Dansk Folkeparti finder, at der nu er fundet en fornuftig balance mellem klimaomkostningerne her i form af CO₂-kvoter og hensynet til

den danske konkurrenceevne og dermed også hensynet til de danske arbejdspladser.

Dansk Folkeparti har under udvalgsarbejdet stillet mange spørgsmål, og i den forbindelse har der været mange områder, som Dansk Folkeparti har lagt særlig vægt på. Det har især været vigtigt at få sikkerhed for, at kvotedirektivet implementeres ens i alle EU-landene. Derfor er Dansk Folkeparti tilfreds med, at ministeren på foranledning af et spørgsmål fra Dansk Folkeparti har rettet henvendelse til Europa-Kommissionen for at sikre, at de øvrige EU-lande benytter samme fortolkning af kvotedirektivet, som er blevet anvendt i forbindelse med den danske alokeringsplan og med dette lovforslag.

Allerede fra førstebehandlingen af dette lovforslag har Dansk Folkeparti været meget kritisk over for den afgiftsmæssige dobbeltregulering, som CO₂-kvotereguleringen medfører. Derfor lægger Dansk Folkeparti stor vægt på ministerens tekstbidrag i tillægsbetænkningen. Det er af stor betydning for Dansk Folkeparti, at der senest i efteråret 2005 skal udarbejdes en nærmere vurdering af omfanget af dobbeltreguleringen, og på den baggrund vil ministeren sammen med de partier, der stemmer for lovforslagene nr. L 216 og nr. L 229, som er det tilknyttede lovforslag på skatteområdet, se på mulige ændringer af CO₂-afgiftssystemet og finansieringen med henblik på at reducere dobbeltreguleringen.

Samtidig er det vigtigt, at de varmeaftagere, der har kontrakt med de store centrale kraft-varmeværker, det drejer sig om 860.000 varmemefbrugere i hovedstadsområdet og i Århusområdet, ikke får uhensigtsmæssige varmeprisstigninger på grund af den i lovforslaget generelt fremsatte varmeeffektivitetsgrad på 125 pct.

Dette problem har Dansk Folkeparti forsøgt belyst gennem mange udvalgs spørgsmål, og det sidste svar fik jeg i går. Det giver mig anledning til at bede ministeren om en tilkendegivelse af, at hvis den varmeeffektivitetsgrad, der er fastsat i lovforslaget, medfører utilsigtede varmepriestigninger, så skal der senest i efteråret 2005 ske en vurdering af følgevirkninger af den lave varmeeffektivitetsgrad på 125 pct. med henblik på, at der foretages mulige reguleringer.

Fra Dansk Folkepartis side regner vi med, at ministeren vil give dette tilsagn, da ministeren gennem hele behandlingen af dette lovforslag har lagt stor vægt på, at CO₂-kvotereguleringen ikke måtte medføre unødige omkostninger for varmemefbrugerne.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det her lovforslag er efter regeringens egen mening regeringens vigtigste bidrag til at indfri klimaforpligtelserne, som man har skrevet under på dem i forhold til EU og i forhold til Kyotoaftalen.

Hvad kan man så forvente af det? Ja, man kan selvfølgelig forvente, at det her lovforslag sikrer, at vores nuværende udslip af drivhusgasser gradvis falder år for år frem til den periode, der hedder 2008-2012, hvor vi har forpligtet os til, at det skal ned på i hvert fald 60 mio. t, og hvis man tager basisårsproblemerne med 55 mio. t. Det er det, der svarer til 21 pct.

Det er det, vi har forpligtet os til. Både økonomi- og erhvervsministeren og miljøministeren har gentagne gange bekræftet i denne sal og bekræftet over for pressen, at Danmark står fast på, at vi vil realisere denne her målsætning. Så kan man selvfølgelig forvente, at det her lovforslag, som ifølge regeringen er det vigtigste til at realisere den målsætning, lægger nogle retningslinjer, der sikrer, at vi kommer derved.

Det gør lovforslaget bare ikke, og det er så åbenlyst og tydeligt, at også Europa-Kommissionen har skrevet et meget, meget, meget kritisk brev tilbage til regeringen. Hvad skriver Kommissionen? Den skriver: Hvordan vil denne regering forklare, at der er en manko på næsten 9 mio. t, når vi starter på perioden 2008-2012? Hvordan vil den forklare det? Hvad vil den gøre ved det? Hvad er dens strategi for at gøre noget ved det? Hvor er de penge, regeringen mener der skal bruges til at handle kvoter for i udlandet? I Danmarks udmelding til Kommissionen står der knap en milliard kroner. Der er indtil videre afsat betydelig mindre, nemlig 600 mio. kr. mindre.

Så svarer regeringen tilbage. Efter at vi har presset den til rent faktisk at lade os komme til at se det svar, som skulle være afleveret, og det var egentlig det, der blev meldt ud fra Miljøministeriets side den 28. maj, fik vi det så i forgårs.

Hvad skriver regeringen så tilbage? Ja, den skriver, at de her meget fyldige, kan man sige, kvoter, der er meldt ud til industrien, og de kvoter, der er meldt ud til elvirksomhederne, må man forvente skal strammes ganske betydeligt i perioden 2008-2012. Det er faktisk det eneste

svar, man har på, hvor man vil hente denne manko på præcis 8,8 mio. t ind.

Det vil jeg bare kalde en virkelig stramning over for de her virksomheder, og mit spørgsmål er derfor: Hvorfor tager regeringen ikke denne her allokeringsplan tilbage, laver en langsigtet strategi, sådan at både elvirksomhederne og de andre virksomheder kan se, hvad de kan forvente i perioden fra nu og frem til 2012?

2012 kan lyde langt væk for mange mennesker, men det er det ikke, når man skal planlægge på det her område, hvor det er store investeringer, og hvor det ofte tager mange år, fra man beslutter sig til en investering og til, at det, der skal bygges, rent faktisk er bygget, eller der, hvor der skal laves ændringer, er der rent faktisk ændret.

Hvorfor gør regeringen ikke det, sådan at man kan få et langsigtet perspektiv og sådan, at vi kan få sikkerhed for, at det ikke er et rent blålys, når regeringen siger, at den vil overholde klimaforpligtelsen?

Kl. 11.20

Jeg har selvfølgelig en svær mistanke om, at det her handler om at placere en meget stor del hos en kommende regering med et andet flertal, for det er helt tydeligt, at nu gør man bare det, at man lader problemet vokse og vokse, og så må nogle andre rydde op. Det lyder, som om man tror, at man kan lukke øjnene, og så går klimaproblemet væk, sådan som vi legede, da vi var børn: hvis vi lukker øjnene, så går det væk. Men det kan man ikke.

Som jeg sagde før, er indholdet af drivhusgasser i atmosfæren i dag højere, end det har været på noget tidspunkt i 450.000 år. Det ved vi, fordi vi har iskerneboringer, hvor vi kan se, hvor stort indholdet af drivhusgasser har været i atmosfæren i hele den her periode.

Det andet, der er bemærkelsesværdigt, er, at stigningstakten i, hvor mange drivhusgasser der er i atmosfæren, er stejlere, altså skrappere, altså hurtigere, end den har været på noget andet tidspunkt i den samme periode.

Det er to så alarmerende forhold, at det burde få alle, uanset om de er SF'ere eller Konservative, til at sige, at det her må der handles ud fra, og til at sige, lad os gøre det til en vind-vind-situation, hvor vi samtidig understøtter hele den brede del af vores industri, der arbejder med vedvarende energi. Vindmøller, ja, selvfølgelig, men det er også biogas, det er også geotermi osv. og den del af industrien, der arbejder med energibesparelser. Vi har faktisk meget store, dygtige

virksomheder herhjemme på alle de her områder, vi har en hel underskov af små virksomheder, og vi har alle muligheder for at gøre det her til en stærk sektor i dansk økonomi til gavn for beskæftigelse og til gavn for valutaindtjeningen. Det er ikke uden betydning, at vi kan gøre det her.

Jeg må sige, at hvis der skal være mening i de pæne ord om bæredygtighed, som regeringen også tilslutter sig gang på gang i EU, så handler det altså om sådan noget, når vi kommer ned på jorden. Så handler det om, at vi skal understøtte, at der kommer lavenergipumper ind, vi skal understøtte, at vi får systematiske energibesparelser, vi skal understøtte, at vi udbygger den vedvarende energi, og vi skal samtidig gøre det til en eksportsektor og på den måde gøre klimaproblemet til noget, vi løser, og samtidig gør til en løftestang i vores erhvervsudvikling. Det burde sådan set ligge på den flade hånd for en minister, der er konservativ og gerne vil gøre noget for dansk økonomis udvikling.

Jeg håber ikke, at jeg taler for døve ører. Jeg håber virkelig ikke, at jeg taler for døve ører. Derfor vil jeg sige, at det fornuftigste, man kunne gøre nu, var at sige, at vi erkender, at vi har et problem; vi erkender, at vi har givet meget, meget dårlige svar til Kommissionen. Vi tager derfor loven og allokeringsplanen af bordet og arbejder videre med den hen over sommeren, sådan at vi kan komme med en sammenhængende, langsigtet plan for det her, og med langsigtet mener jeg en plan, der i hvert tilfælde har et sigtøjepunkt, der når helt frem til 2012, som er det tidspunkt, vi har forpligtet os til.

Det vil også være fornuftigt, fordi vi alle sammen ved, at i næste periode, altså den, der kommer efter 2012, skal vi nedbringe udslippet af drivhusgasser endnu mere, medmindre vi vil være så fordømt kyniske, at vi bare vil sende en regning videre til de politikere, der sidder på det tidspunkt, dem, der er unge på det tidspunkt, og er dem, der dermed risikerer at komme til at opleve de ganske forfærdelige konsekvenser, der kan være, når drivhusgasudslippet bliver ved med at stige.

Kl. 11.25

Det er jo ikke bare, selv om det kan være slemt nok, temperaturstigninger, det er temperaturstigninger, som kan afstedkomme ganske omfattende katastrofer på globalt plan fra risikoen for – jeg siger ikke, at det bliver en realitet – at Golfstrømmen bliver svækket, så det, vi får, ikke er varmere vejr, men hammerkoldt vejr i Nord-

europa, og over til tiltagende mængder af regnstorme, oversvømmelser, mudderskred og alt det, som rammer millioner af mennesker og også sætter skub i, at mennesker flygter, fordi deres ressourcegrundlag udtyndes, så de simpelt hen ikke kan overleve.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så har hr. Kim Andersen bedt om ordet som ordfører.

Kim Andersen (V):

Man må jo sige, at dette er et lovforslag og en problemstilling, som har været genstand for overordentlig grundige diskussioner her i salen, både ved første behandling og anden behandling og i en række åbne samråd. Jeg tror, at synspunkterne og argumentationen fra forskellige side er ved at være meget velkendt.

Når jeg beder om ordet nu, så er det ikke for at forlænge debatten og tage Tingets tid, det er alene for at sætte et enkelt faktum på plads.

Jeg synes, at den socialdemokratiske ordfører, hr. Svend Auken, var helt urimelig hård i sin kritik af miljøministeren, helt urimelig i sin kritik af en minister, som ikke er til stede i salen, og oven i købet en minister, hvis lovforslag ikke behandles; lovforslaget ligger i økonomi- og erhvervsministerens regi.

Hr. Auken burde vide, at når miljøministeren ikke kan være her i salen netop i dag, så er det jo, fordi miljøministeren på regeringens vegne deltager i et meget vigtigt energipolitisk og miljøpolitisk møde i Bonn, hvor han forfægter danske miljø- og energiinteresser med henblik på at fremme den vedvarende energis interesser i en international sammenhæng, en politik og nogle interesser, som i øvrigt vækker bred anerkendelse.

Jeg vil tillade mig at citere fra dagbladet Politiken i dag, hvor Verdensnaturfonden anerkender regeringens miljø- og klimapolitik:

Danmark er det mest progressive land, men vil komme til at slås hårdt for det, hvis der skal vedtages globale målsætninger for vedvarende energi, lyder det jo fra WWF's klimakoordinator, Lars Georg Jensen, der følger forhandlingerne i Bonn.

Det er altså de interesser og de målsætninger, som den danske regerings miljøminister er ude at kæmpe for.

Jeg synes på den baggrund, at det er aldeles urimeligt, hvis den tidligere miljø- og energimi-

nister så skal klandre den nuværende for ikke at kunne være til stede her.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

I ugevis har vi kæmpet for at få et svar på, hvad man har tænkt sig at gøre for at nå Kyotomålet med nationale foranstaltninger. Hver gang har vi fået at vide, at man ingenting lavede bortset fra denne kvotelovgivning. Det er derfor, denne kvotelovgivning er ensbetydende med den danske klimapolitik.

Det kan være, at der er et overbevisende svar på hvorfor ikke, men det er da meget rimeligt at stille det spørgsmål, når det er det eneste lovforslag, der opfylder vores klimaforpligtelser, hvorfor den minister, der er ansvarlig for klimapolitikken, så ikke er til stede her i Folketingssalen. Det var det eneste, jeg gjorde.

Hvad angår spørgsmålet om vedvarende energi, ved hr. Kim Andersen udmærket godt, at det har været et af de største stridspunkter overhovedet mellem den nuværende regering og oppositionen. Tre vindmølleparker blev aflyst, da den nuværende regering kom til – tre vindmølleparker!

Det har været fuldstændig umuligt indtil her i foråret at råbe regeringen op, når det drejer sig om vedvarende energi, så de fjer, som miljøministeren pynter sig med i Bonn, er så sandelig lånte fjer.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg bliver nødt til at gentage over for hr. Auken, at kritikken af miljøministeren altså ikke bliver rigtigere af, at der fremføres med helt urimelige bebrejdelser. Miljøministeren er i Bonn for at forfægte danske synspunkter omkring miljø- og energipolitikken, som anerkendes bredt, og som også anerkendes af Verdensnaturfonden, som jeg lige citerede før. Jeg synes derfor, at hr. Auken skulle holde sig til substansen.

KL 11.30

Der er ikke noget nyt i hr. Aukens synspunkter. Der har været samråd, og der har været behandlinger her, vi kender hr. Aukens synspunkter.

Regeringen har påtaget sig at leve op til 21-procents-reduktionen. Det lovforslag, vi behandler nu, er alene om prøveperioden fra 2005-07, hvor der skal indhøstes erfaringer. Regeringen har fremlagt en klimastrategi, som SR-regeringen og den tidligere miljøminister, hr. Auken,

ikke formåede at fremlægge en strategi for. Vi er på vej, men ting tager altså tid. Det går lidt hurtigere for den nuværende regering, end det gjorde for den tidligere, men det skal vi vel ikke bebrejdes?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Elsebeth Gerner Nielsen som ordfører.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

De øvrige ordførere og Europa-Kommissionen har allerede sagt det meste af det, der skal siges i den her sag, så blot nogle få bemærkninger fra Det Radikale Venstre.

For det første har vi været glade for at være med til at sikre, at der atter er fokus på vedvarende energi. Til gengæld er vi enormt forundrede over, at den aftale, der er indgået omkring vedvarende energi, og de målsætninger, der er sat op for den vedvarende energi, ikke bruges til at løfte Danmarks Kyotoforpligtelse. Det kan vi kun se på den måde, at regeringen i virkeligheden ikke ønsker at binde sig til målsætningerne for den vedvarende energi på længere sigt eller at forpligte sig ud over 2008. På den her måde har regeringen lavet en gardering, kan man sige. Der vil ikke være noget i vejen for, at man efter 2008 bare kan producere løs af fossil energi, hvis det er sådan, at f.eks. Kyotoforpligtelsen på det tidspunkt er blevet undsagt af et stort flertal i verden. Så det her er et ønske fra regeringens side om ikke at forpligte sig på noget som helst. Det finder vi dybt beklageligt. Verden står med et kæmpe problem, og Danmark har en forpligtelse til at være med til at løse det.

For det andet finder vi det dybt beklageligt, at regeringen jo i virkeligheden ikke gør noget for på nuværende tidspunkt at reducere CO₂-udledningen. Det her er for os at se endnu et eksempel på, at den nuværende regering er en her og nu-regering. Man kan kun glæde sig over, at den ikke er vedvarende, den er et fossil, gammeldags tænkende og bagstræberisk. Det vil vi alle sammen komme til at bøde for, når vi i perioden 2008-2012 skal indhente alt det, som vi ikke gjorde noget ved på passende tidspunkter.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan kun tilslutte mig det synspunkt, at der både i praktisk forstand og i mere overført betydning er tale om noget fossilt ved den nuværende regering.

Derudover vil jeg bare nøjes med her – for der er jo sagt meget fra de andre oppositionsordførere, som jeg fuldt ud kan tilslutte mig – fra Enhedslistens side at give udtryk for glæde over, at vi har en opposition i Danmark, som vedkender sig sine forpligtelser over for fremtidige generationer, og som er indstillet på, når muligheden kommer efter et folketingsvalg, at gennemføre en ansvarlig klimapolitik.

Det glæder vi os over i Enhedslisten, og det ser vi frem til at medvirke til, når den tid kommer.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg kan, som Venstres ordfører også udtrykte det, sige, at det er en sag, vi har diskuteret i Folketingssalen ved førstebehandlingen og ved andenbehandlingen, der er besvaret spørgsmål, ministeren har været i samråd, og vi må konstatere: Jo, det er et sted, vi er uenige.

Kl. 11.35

Jeg kan sige vedrørende angrebet gående ud på, at miljøministeren ikke er til stede her i dag, at mig bekendt er han ude internationalt i miljøets tjeneste, men det kan vi jo finde ud af.

Med hensyn til de spørgsmål og kommentarer, der har været fra ordførerne, vil jeg blot sige, at det med, at vi sender en sag videre, fordi vi ikke tager os af de problemstillinger, der er, kan jeg overhovedet ikke gouthere. Det, det drejer sig om i den her sag, er jo, at det er en balance imellem miljøet på den ene side og beskæftigelsespolitikken på den anden side.

Hr. Svend Auken siger, at vindmølleindustrien har skabt mange arbejdspladser, den skaber mange arbejdspladser, det er jeg meget, meget enig i. Men vi har altså også andre energitunge virksomheder i Danmark, og som jeg plejer at sige, og jeg ved godt, at SF ikke kan lide at høre det, men jeg er nødt til at sige det endnu en gang: Der er altså mange mennesker i blå kedeldragter uden studentereksamen, der arbejder på energitunge virksomheder.

Vi må på den ene side konstatere, at der er nogle, der mener, at det her er for meget, og på den anden side er der nogle, der mener, at det slet ikke er nok. Nu skal vi have kvotereguleringen til at virke i Europa. Vi får nogle håndtag at regulere på.

Jeg har sagt om den allokeringsplan, der er fremsendt til EU, og som fru Anne Grete Holmsgaard problematiserer med mange spørgsmål, fordi man ikke er tilfreds, at vi selvfølgelig for-

venter at fremsende en allokeringsplan, der kan godkendes, og vi ved også, at vi skal have vredet håndtaget dybere i bund, når tiden kommer. Nu vil vi vurdere, hvordan vi skal indfase, når vi passerer 2006, på det her område. Vi skal drage vores erfaringer.

Jeg må sige, at Det Radikale Venstre puster sig også op her i dag under tredjebehandlingen, men det er måske, fordi man taler til en række vælgere, der har råd til at have den holdning, man har, og ikke er beskæftiget på de arbejdspladser, hvor det virkelig kan gøre ondt. Jeg har tidligere spurgt: Er det Aalborg Portland, der skulle have nogle flere tæv, er det Novopan, er det garverierne, eller hvem er det? Det har vi aldrig fået nogen svar på.

Så til fru Aase D. Madsen fra Dansk Folkeparti, der beder om en tilkendegivelse af, at vi, hvis varmevirkningsgraden, som er fastsat i vores lovforslag, medfører utilsigtede varmeprisstigninger, så senest i efteråret 2005 vurderer følger-virkningerne af varmevirkningsgraden på 125 pct., så vi eventuelt kan foretage de reguleringer, der skal til. Det vil jeg gerne tilkendegive her fra talerstolen i dag at vi selvfølgelig vil gøre.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil bare sige til ministeren, at dette med at fremhæve de energiforbrugende virksomheder og deres problemer som noget, der ikke kan løses samtidig med, at vi fører konsekvent klimapolitik, det er et blålys.

Vi har gennem adskillige år haft fantastisk succes med at tilbageføre CO₂-afgiften til de her virksomheder mod, at de gennemførte energibesparelser. I alle de evalueringer, der er lavet af forskellige besparelsesordninger, er det denne ordning og Elsparefonden, der er kommet ud og bonet op som de mest effektive instrumenter.

Det er derfor, jeg bliver gal, når jeg får stukket i næsen, at jeg er ligeglad med de her virksomheder. Det er jeg ikke. Men jeg ønsker en vindvind-situation, hvor de får mulighed for og bliver støttet i at spare på energien, og hvor vi samtidig kan gennemføre en konsekvent klimapolitik, hvor vi bruger det her som en mulighed for regulær bæredygtig udvikling i vores industri.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg vil gerne meddele, at på baggrund af ministerens tilkendegivelse her fra talerstolen kan Dansk Folkeparti stemme ja til lovforslaget.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Svend Auken.

Kl. 11.40

Svend Auken (S):

Jeg sagde før ... Det er anden runde.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Nå, undskyld, jeg var ikke klar over, at det var anden runde.

Svend Auken (S):

Jeg sagde før, at denne regering på alle områder har gjort det modsatte af det, man skulle gøre, når det drejer sig om opfyldelse af vores Kyoto-forpligtelser.

Jeg nævnte, at noget af det første, man gjorde, var at aflyse bygningen af tre vindmøleparker til havs, jeg kunne have tilføjet, at man skar drastisk ned på forsknings- og udviklingsmidlerne, og navnlig burde jeg have nævnt det, som fru Anne Grete Holmsgaard nævnte, nemlig at noget af det første, man afskaffede, var den ordning – en ordning, som mange internationale bedømmere har fremhævet som næsten genial – vi havde på CO₂-afgifts-området, hvor industrien fik alle pengene tilbage, forudsat at de brugte dem til energieffektivisering.

Jeg har det stik modsatte synspunkt af ministeren. Energieffektive virksomheder er dem, der overlever i fremtiden. Med oliepriser på over 40 dollar som dem, vi kender i øjeblikket, og med stærkt stigende priser på andre fossile brændsler er det dem, der kan spare på energien, der klarer sig i konkurrencen. Amerikansk erhvervsliv, som bruger dobbelt så meget energi pr. produceret enhed, som vi gør i Europa, er mere sårbar nu, end vi er.

Derfor er det forkert at sige, at hvis man gør noget ved klimaproblemerne, så svækker man beskæftigelsen. Tværtimod løser man et af de mest fundamentale problemer for industrien, nemlig spørgsmålet om energieffektivitet og konkurrenceevne, foruden alle de nye job, der skabes, når man udvikler nye energikilder og nye teknologier til at spare på energien.

Hvis ikke vi i Danmark formår at omstille samfundet i retning af mindre forbrug af energi, udnyttelse af nye energikilder og overgang til brændselsceller, brint osv., kan vi simpelt hen ikke klare os. Derfor er denne sæt verden i stå, jeg vil afholdning, som økonomi- og erhvervsministeren efter min mening med sine udtalelser er et forstemmende udtryk for, en farlig hold-

ning. Beskæftigelse er at tænke langsigtet. Det er fremtidens job, det gælder om at beskytte, og ikke kortsigtede industrielle interesser og så bare skubbe regningen foran sig.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Så firkantet kan man jo godt udtrykke sig. Jeg sagde, at det her var en balance mellem arbejdspladser og miljøet.

Jeg tror, jeg er enig med hr. Svend Auken et stykke ad vejen i, at det her er en løbende proces; vi skal stadig væk blive ved med at forske, vi skal udvikle, vi skal innovere, vi skal skabe nye job, og vi skal spare på vores energi. Det er vi fuldstændig enige i. Nu skal vi bare have kvoterne til at fungere i dansk erhvervsliv, og så er det jo altså et spørgsmål, hvor meget man vrider håndtaget i bund over for danske erhvervsvirksomheder nu. Vi lever i en global konkurrence, vi lever med nogle virksomheder, der får nogenlunde de samme vilkår i resten af Europa. Jeg skal også sørge for, at der er arbejde til alle med den erhvervspolitik, der føres. Så det her er jo hele tiden et spørgsmål om balance.

Jeg er enig i, at vi skal fortsætte med at effektivisere. Vi vil fremlægge handlingsplaner, og vi fremlægger energispareredegørelser. Det er vi selvfølgelig enige i. Jeg må bare konstatere, at graden af, hvor meget man vil vride håndtaget i bund over for danske virksomheder i denne sag, er forskellig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 61 stemmer (V, DF og KF) mod 45 (S, SF, RV, EL og KD).

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Kl. 11.45

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Tredje behandling af lovforslag nr. L 229: Forslag til lov om ændring af afskrivningsloven, ligningsloven, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og lov om afgift af svovl. (Den skattemæssige behandling af CO₂-kvoter og sildekvoter og tilpasninger af CO₂-afgiften for det kvoteomfattede brændselsforbrug).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (FremSAT 14/4 2004. Første behandling 22/4 2004. Betænkning 26/5 2004. Anden behandling 1/6 2004. Tillægsbetænkning 2/6 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Mikkel Dencker (DF):

Ved første- og andenbehandlingen af L 229 og L 216 har Dansk Folkeparti ikke kunnet tage endelig stilling til lovforslagene, i og med at der har været nogle tvivlsspørgsmål for Dansk Folkeparti, bl.a. om den dobbeltregulering, der i et vist omfang vil blive indført ved gennemførelsen af de to lovforslag. Men i en udtalelse i tillægsbetænkningen til L 216 siger økonomi- og erhvervsministeren:

»Regeringen vil senest i efteråret 2005 udarbejde en nærmere vurdering af omfanget af dobbeltreguleringen og på baggrund heraf sammen med de partier, der stemmer for lovforslagene nr. L 216 og L 229, se på mulige ændringer af CO₂-afgiftssystemet og finansieringen heraf med henblik på at reducere dobbeltreguleringen.«

Jeg må sige, at det er en tilkendegivelse, som tilfredsstillende Dansk Folkeparti, og på den baggrund kan vi stemme for dette lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 60 stemmer (V, DF og KF) mod 13 (SF, EL og KD); 32 (S og RV) stemte hverken for eller imod.